

ընտրելի համարի եւ մանաւանդ թէ վասն զոր պատճառի քան զազգն իմ այլ առաւել աղքատագոյն ազինք պերճացեալք իցեն իմաստութեամբ. որպիսիք են Ասորիք եւ Վրացիք, յորոց եւ զբազում բանս ի նոցունց թարգմանեալցուցանեն նախնիք մեր. վասն որոյ գոնէ զի թերեւս այլոցն փարթամութեամբ զազգն իմ եւ զիս փարթամացուցից եւ բոլորի Աստուածաշունչ Գրոց զհամառօտարան այլաբանական մեկնութիւն ի լոյս ածից (ոչ իմովս ուշիմութեամբ յորմէ շնորհէ մեկնէի եւ եմ) այլ թարգմանութեամբ եւ ածանցեցուցմամբ զայլոցն բարիս՝ յիմումս ազգի շտեմարանի. վասնորոյ ի գտանելն իմ զհեղինակական գրքուկս Անտառի Այլաբանութեան Աստուածաշունչ Գրոց ցնծացայ եւ բերկրեցայ, որպէս զայն որ գտանէ աւար բազում եւ ետու թարգմանել զսա ի հայկականս բարբառ աղքատութեանս արգեամբք, որոյ թարգմանիչն եղեւ Խարբերգացի Ղուկաս Վարդապետն հմտագոյնն լաթինական լեզուի, զոր գրեթէ ի մէջ շրջանաց հնգից եւ վեցից ամաց հազիւ թէ աւարտեաց յամի տեառն ՌԷՃԼԶ (= 1736) եւ Հայոց ՌՃՁԵ, ես ամենայետին ի բանասիրաց, եւ ծառայիցն Տեառն անարժան ծառայս, Յօհաննէս Վարդապետս Բաղիշիցի եւ շնորհիւ Հոգւոյն Սրբոյ իբրու Պատրիարքս Կոստանդնու Պօլսոյ, աշակերտս մեծի եւ քաջ բաբունապետին իմոյ եւ հոգեւոր ծնողի, Տեառն Վարդանայ լիաշնորհի եւ իւրում ժամանակին վարժապետաց վարժապետի, ցանկացեալ նոյնոյ Մրգանոցիս Աստուածային Սուրբ Գրոց եւ Անտառիս Այլաբանութեան, զկնի բազմաց թարգմանեցուցեալ գրեանց, յաւելի եւ զայս գանձս ի շտեմարանս Ազգիս Հայոց, ի յիշատակ բազմամեզ հոգւոյս, եւ Երանաշնորհ վարժապետին իմոյ տեառն Վարդանայ, զկնի Սրբոց թարգմանչաց զիմաստաւորութիւն եւ զաստուա-